

Nederlandse Tuchtraad van Beroep voor Advocaten, zetelend als in tuchtzaken
1ste kamer

Openbare zitting van 22 september 2011

Dossiernummer TB-0036-2011

In de zaak van

De heer X, advocaat met kantoor te ...

met als raadsman mr. Y, advocaat met kantoor te ...

spreekt de 1ste Kamer van de Nederlandstalige Tuchtraad van Beroep voor Advocaten de volgende beslissing uit:

(1.) Wat voorafgaat:

I. Toelaatbaarheid

1. I.v.m. de niet-toelaatbaarheid van de oorspronkelijke vordering

Mr. X stelt dat de Tuchtraad in eerste aanleg dit middel niet heeft beantwoord maar gesteld heeft dat de oproeping van 30 november 2010 tijdig gebeurde.

1.1 Oproeping gestoeld op een beweerde nietige oproeping d.d.11 oktober 2010 voor de zitting van 28 oktober 2010.

De oproeping d.d. 30 november 2010 gebeurde tijdig. Hierover stelde de tuchtraad in eerste aanleg dat deze oproeping de tuchtzak op geldige wijze heeft aangebracht voor behandeling.

Samen met de tuchtraad in eerste aanleg, 2de kamer, wordt vastgesteld dat de eerste oproeping (d.d. 11 oktober 2010 voor de zitting van 28 oktober 2010) geen behandeling toeliet wegens onverenigbaarheid. Dit wordt niet ontkend.

1.2 Geen bis in idem

Er bestaat geen andere zaak die nog aanhangig zou zijn. Na oproeping d.d.11 oktober 2010 voor de zitting van 28 oktober 2010 van de tweede kamer van de tuchtraad van advocaten van de orde van het rechtsgebied Antwerpen werd de zaak wegens onverenigbaarheid ambtshalve verzonden naar de eerste kamer.

Mr. X werd nadien opgeroepen voor deze eerste kamer in datum van d.d. 30 november 2010 voor de zitting van 21 december 2010.

2. I.v.m. het gebrek aan hoedanigheid in hoofde van V - vereffening van BVBA S V

Een stafhouder kan in het kader van zijn informatieopdracht de nodige gegevens verzamelen en bij overgang naar het disciplinair onderzoek de klager en/of derden horen. (J. STEVENS, Zie Regels en Gebruiken van de advocatuur in Antwerpen te Antwerpen, uitgeverij, jaartal, nr.1140-1145)

De overwegingen van de tuchtkamer in eerste aanleg worden dan ook integraal overgenomen “brevitatis causa.”

Er wordt niet aangetoond dat er enige schending op privacy werd gepleegd in het kader van het onderzoek, minstens wordt niet gepreciseerd waarin deze schending zou bestaan.

De problematiek over de vereffening van de BVBA S V en haar gevolgen zijn op tuchtrechterlijk vlak zonder belang.

3. Schending van art.458 §1 lid 2 GW

Van meet af aan wordt in het PV van verhoor van mr. X in datum van d.d. 27 april 2010 duidelijk aangegeven dat de vice-stafhouder door de stafhouder werd aangesteld als verslaggever in het gerubriceerd dossier V versus X. (stuk 52)

De delegatie van bevoegdheid van de stafhouder kan bewezen worden op welke wijze ook en o.a. door de verklaring van de verslaggever in zijn eerste verslag. De delegatie door de stafhouder moet niet noodzakelijk schriftelijk gebeuren. Het woord “omschrijven”, vermeld in art. 458 §1 lid2 GW, duidt niet noodzakelijk aan, dat dit schriftelijk moet gebeuren.

Dit was zonder meer duidelijk voor mr. X. Hij wist waarover hij zou worden ondervraagd. Hij was vergezeld van zijn vennoot en beantwoordde de vragen die hem werden gesteld. Hij kreeg de mogelijkheid om nog schriftelijk te antwoorden, hetgeen gebeurde op d.d. 4 mei 2010 (zie stuk 53).

Deze gegevens, getoetst aan art.458 §1 lid2 Ger.W., zijn van die aard, dat de stafhouder zich gedragen heeft naar de geest van art.458§1 lid2 Ger.W.

De stafhouder lichtte mr. X bij brief d.d. 27 oktober 2009 (zie stuk 45) van het feit dat hij een tuchtonderzoek opende. Per aangetekende schrijven d.d. 22 december 2009 nodigde hij mr. X uit om verhoord te worden (zie stuk 50).

Uit het PV van verhoor blijkt dat de vice-stafhouder de taak en de bevoegdheid, hem opgelegd door de stafhouder, niet overschreed. Dit is ook nooit beweerd geworden. Het tuchtonderzoek is regelmatig.

4. Beweerd gebrek aan objectiviteit

De benadering van het tuchtdossier door de verslaggever heeft de feitelijke gegevens niet verdraaid, vervangen of tendentius overgebracht, zodat van enig gebrek aan objectiviteit geen sprake is.

De inventaris van de stavingstukken, in totaal 53, geeft aan dat het tuchtdossier grondig werd onderzocht en dit onderzoek bood alle nodige waarborgen.

Zoals door de tuchtraad in eerste aanleg aangestipt, werd aan mr. X, bij herhaling, de mogelijkheid geboden om de feiten te weerleggen. De stafhouder beslist vrij of hij een zaak al of niet naar de Tuchtraad verwijst.

(2.) Beoordeling:

Conclusie:

De vordering is toelaatbaar.

II. Gegrondheid

Het reglement in zake verhandeling van gelden van cliënten, of derden, werd door de OVB goedgekeurd op d.d. 11 december 2002.

Art.4 van dit reglement is klaar en duidelijk en niet voor interpretatie vatbaar.

Binnen de kortste tijdspanne moeten de gelden aan de bestemming worden overgemaakt.

Het is de advocaat, die de financiële (eind) verantwoordelijkheid draagt t.o.v. cliënt en/of derden, die verantwoordelijk is voor de overmaking van de gelden ongeacht of deze advocaat alleen zijn beroep uitoefent, dan wel in geïntegreerde vorm.

Voorhouden dat de office manager “over grote autonomie beschikt” omdat men zelf niet weet hoe de boekhouding in elkaar zit en/of men zich hiermee niet inlaat, getuigt, minstens, van nonchalance. (zie verklaring X stuk 52).

1.Eerste tenlastelegging.

Bij aandachtige lezing van de beroepsbesluiten komt vast te staan dat deze tenlastelegging niet ernstig wordt betwist. Er wordt onwetendheid voorgehouden: de vroegere “office manager” is in de fout gegaan.

De advocaat is in het kader van zijn plicht tot rechtschapenheid t.o.v. de cliënt verplicht om transparante afrekeningen en verantwoording van gebruik van fondsen voor te leggen.

Samen met de tuchtraad in eerste aanleg, komt de tuchtraad van beroep voor advocaten tot de vaststelling dat dit niet is gebeurd. De fondsen, die toekwamen aan de cliënt, werden pas na 3 jaar overgeschreven, en dan nog via tussenkomst van de stafhouder.

De feiten lastens mr. X zijn bewezen.

2. Tweede tenlastelegging.

Samen met de tuchtraad in eerste aanleg, wordt vastgesteld dat de stafhouder zich verplicht zag om aan mr. X het bevel op te leggen om een duidelijke afrekening op te stellen. Hierop werd niet onmiddellijk ingegaan.

Door het niet naleven van dit bevel, dat herhaalde malen werd gerappelleerd, bleven de afrekening en de compensatie onduidelijk.

De brief van 29 november 2009 van de office manager (stuk 3), aangehaald in de beroepsbesluiten, voldeed partij V niet, nu op 20 november 2008 de stafhouder werd aangeschreven (zie stuk 5) en partij V aangetekend reageerde op de brief van de office manager. Partij V kreeg geen antwoord op zijn vragen.

Mr. X kan niet ontkennen dat hij het bevel van de stafhouder naast zich heeft neergelegd overtuigd zijnde dat hij duidelijkheid had verstrekt, hetgeen hij ten onrechte meende.

Samen met de tuchtraad in Eerste Aanleg, moet worden besloten dat dit gedrag niet strookt met de elementaire deontologie.

3. Briefwisseling.

Mr. X beschouwt het niet beantwoorden van brieven van de stafhouder als een gebrek aan beleefdheid dat niet zou moeten worden gesanctioneerd.

In deze specifieke casus, en los van deze bedenking, heeft het niet beantwoorden van zijn brieven duidelijk gezorgd voor nuttelose storingen waardoor de stafhouder vruchteloos naar duidelijkheid zocht, maar deze niet kreeg. Er kan dan ook in dit dossier geen gewas worden gemaakt van een opbouwende medewerking.

Conclusie:

Samen met de eerste rechter acht de Tuchtraad van Hoger Beroep dat de feiten ernstig zijn, nu mr. X zijn verantwoordelijkheid afschoof naar anderen en gemeend heeft, geen duidelijkheid te moeten verlenen door de ontvangen fondsen. De door de eerste rechter opgelegde sanctie kan gehandhaafd blijven.

OM DEZE REDENEN

DE TUCHTRAAD VAN HOGER BEROEP,

Zetelend als in tuchtzaken,

uitspraak doende op tegenspraak,

ontvangt het hoger beroep,

en verklaart dit toelaatbaar doch ongegrond,

bevestigt de beslissing van de Tuchtraad van de Orde van Advocaten van het Rechtsgebied van het Hof van Beroep te Antwerpen waarbij mr. X een berisping werd opgelegd.

Hebben deelgenomen aan de behandeling en de beraadslaging:

de heer Jean-Marie Wetsels, voorzitter,

en de assessoren:

- Chris Declerck
- Fernand L. De Vliegheer
- Marleen Schouteden
- Jean-Pierre Fierens

Waren aanwezig bij de uitspraak:

de heer Jean-Marie Wetsels, voorzitter

en mr. Ludo Kools, secretaris

Jean-Marie Wetsels
Voorzitter

Chris Declerck

Fernand L. De Vlieghe

Jean-Pierre Fierens

Marleen Schouteden

Ludo Kools
secretaris